

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ  
ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ  
ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΚΟΠΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

1654.../2022

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή , Πρωτοδίκη, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Αθηνών και από τη Γραμματέα .

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 11 Οκτωβρίου 2022 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΚΑΛΟΥΣΑΣ - ΑΝΑΚΟΠΤΟΥΣΑΣ: εταιρείας με την επωνυμία « » και το διακριτικό τίτλο « », εδρεύουσας στην Αθήνα, οδός αριθ. και νόμιμα εκπροσωπούμενης, η οποία εκπροσωπήθηκε στο Δικαστήριο από τον πληρεξούσιο Δικηγόρο της, Αλέξιο Αλεξόπουλο (Α.Μ. Δ.Σ.Α. 19829), που κατέθεσε προτάσεις.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΚΛΗΣΗ - ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΝΑΚΟΠΗ: Ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «

» και το διακριτικό τίτλο « », εδρεύουσας στο , οδός , όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία ενεργεί ως διαχειρίστρια των απαιτήσεων της αλλοδαπής εταιρίας ειδικού σκοπού με την επωνυμία « », που εδρεύει στο , η οποία είναι ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία « », η οποία εκπροσωπήθηκε στο Δικαστήριο από την πληρεξούσια Δικηγόρο της, (Α.Μ.Δ.Σ. ), που κατέθεσε προτάσεις.

Η καλούσα με την από 05.07.2022 κλήση της, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου στις 12.07.2022 με γενικό αριθμό κατάθεσης και ειδικό αριθμό κατάθεσης, επισπεύδει τη συζήτηση της από 23.05.2022 ανακοπής της, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου στις 27.05.2022 με γενικό αριθμό κατάθεσης και ειδικό αριθμό κατάθεσης, η οποία προσδιορίστηκε να συζητηθεί για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο ( ).

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά, όσα αναφέρονται στα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης και στις προτάσεις τους.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ  
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Νόμιμα επισπεύδεται προς συζήτηση η από 23.05.2022 (ΓΑΚ και ΕΑΚ ) ανακοπή, η οποία προσδιορίστηκε να συζητηθεί στην παρούσα δικάσιμο, με την από 05.07.2022 (ΓΑΚ και ΕΑΚ ) κλήση της καλούσας, όπως είχε δικαίωμα, κατ' άρθρα 226 παρ. 5 και 230 παρ. 2 ΚΠολΔ, κατόπιν τήρησης της νόμιμης διαδικασίας, προκειμένου να προσδιοριστεί η συζήτηση της ένδικης ανακοπής σε δικάσιμο συντομότερη της αρχικής (βλ. ΑΠ 1134/2005, ΔΕΕ 2006, 54).

Με την υπό κρίση ανακοπή της η ανακόπτουσα ζητεί, εξαιτίας των ειδικότερα εκτιθέμενων σε αυτήν λόγων και κατά την εκτίμηση του δικογράφου, να ακυρωθεί: α) η από 16.12.2021 επιταγή προς πληρωμή, που συντάχθηκε κάτω από αντίγραφο του πρώτου εκτελεστού απογράφου της υπ' αριθμ. διαταγής πληρωμής της Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και β) η υπ' αριθμ. έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας καθώς και το υπ' αριθμ. απόσπασμα κατασχετήριας έκθεσης του Δικαστικού Επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών, με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών, δυνάμει της οποίας επιβλήθηκε σε βάρος της περιγραφόμενης, κείμενης στο, ακίνητης περιουσίας της ανακόπτουσας αναγκαστική κατάσχεση, ήδη δε επισπεύδεται πλειστηριασμός της εν λόγω περιουσίας της στις 16.12.2022.

Με αυτό το περιεχόμενο και αυτά τα αιτήματα, η υπό κρίση ανακοπή αρμόδια φέρεται προς συζήτηση ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου (933 παρ. 1 και 3 ΚΠολΔ), κατά την προκείμενη ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (591, 614, 937 παρ. 3 ΚΠολΔ), έχει ασκηθεί νόμιμα και εμπρόθεσμα εντός της τασσόμενης από το

άρθρο 934 παρ. 1 περ. α εδ. α' ΚΠολΔ, όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 άρθρο όγδοο παρ. 2 Ν. 4335/2015, ήτοι εντός των σαράντα πέντε ημερών από την ημέρα της κατάσχεσης, δεδομένου ότι η κατάσχεση επιβλήθηκε στις 14.04.2022, η προσβαλλόμενη έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης επιδόθηκε στην ανακόπτουσα στις 15.04.2022 (βλ. το προσκομιζόμενο αντίγραφο της επιδοθείσας έκθεσης κατάσχεσης, μετά της σημείωσης στην πρώτη σελίδα της ημερομηνίας επίδοσης και της υπογραφής του διενεργήσαντος την επίδοση δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με έδρα στο Πρωτοδικείο Αθηνών

), δοθέντος ότι για την έναρξη της εν λόγω προθεσμίας δεν αρκεί το γεγονός της επιβολής της κατάσχεσης, αλλά απαιτείται η ολοκλήρωση αυτής, η οποία κατά τις σχετικές διατάξεις επέρχεται με την επίδοση αντιγράφου της κατασχετήριας έκθεσης στον καθ' ου η εκτέλεση (άρθρο 955 παρ. 1 ΚΠολΔ), για την περιφρούρηση του δικαιώματος άμυνας του καθ' ου (ΕφΠειρ 109/2005 ΝΟΜΟΣ, ΕφΠατρ 120/2009 ΝΟΜΟΣ, ΕφΠατρ 858/2008 ΝΟΜΟΣ, που αφορούν στην προβλεπόμενη από το άρθρο 934 παρ. 1 περ. α' ΚΠολΔ προθεσμία πριν την εισαγωγή του Ν. 4335/2015, ερμηνεία η οποία, όμως, πρέπει να γίνει δεκτή και υπό το κράτος της νέας διάταξης του άρθρου 934 παρ. 1 περ. α' ΚΠολΔ που εισήχθη με τον ανωτέρω νόμο, βλ. και Φαλτσή, Δίκαιο Αναγκαστικής Εκτελέσεως, Γενικό Μέρος, Β' Έκδοση, παρ. 40III, αρ. 8, σελ. 702), η δε κρινόμενη ανακοπή επιδόθηκε στην καθ' ης η ανακοπή στις 27.05.2022 (βλ. προσκομιζόμενη με επίκληση από τον ανακόπτοντα υπ' αριθμ. 8429/27.05.2022 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών, Αναστασίας Ζουγανέλη). Πρέπει συνεπώς, η κρινόμενη ανακοπή να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της.

Σε αντιστοιχία προς τη διεξαγωγή της διαγνωστικής δίκης, έτσι και για τη διενέργεια αναγκαστικής εκτέλεσης, με οποιοδήποτε μάλιστα μέσο, απαιτείται η συνδρομή της διαδικαστικής προϋπόθεσης της νομιμοποίησης, δηλαδή, της εξουσίας, που παρέχεται από το νόμο ή από τον εκτελεστό τίτλο σε ορισμένο πρόσωπο, να επισπεύσει αναγκαστική εκτέλεση (ενεργητική νομιμοποίηση) και να την κατευθύνει εναντίον ορισμένου προσώπου (παθητική νομιμοποίηση). Σημειώνεται ότι την ύπαρξη της νομιμοποίησης για τη διενέργεια αναγκαστικής εκτέλεσης, ως θετικής διαδικαστικής προϋπόθεσης, αποδεικνύει ο επισπεύδων δανειστής, ενώ ο ισχυρισμός περί έλλειψης της ενεργητικής νομιμοποίησης, που προβάλλεται από τον καθ' ου, είναι άρνηση της προϋπόθεσης αυτής (βλ. Πανταζόπουλο, Αναγκαστική Εκτέλεση, β' έκδοση, 2022, σελ. 158). Τα πρόσωπα που νομιμοποιούνται ενεργητικά και παθητικά σε αναγκαστική εκτέλεση,

προκύπτουν, κατ' αρχήν και κατά βάση, από τον εκτελεστό τίτλο. Συνήθως, είναι αυτοί και οι φορείς των υπό εκτέλεση απαιτήσεων και των αντίστοιχων υποχρεώσεων, κατ' εξαίρεση, όμως, μπορεί να είναι και οι αποκαλούμενοι μη δικαιούχοι ή μη υπόχρεοι διάδικοι (λ.χ. ο σύνδικος της πτώχευσης, ο εκκαθαριστής της κληρονομιάς κ.λπ.). Παράλληλα, νομιμοποιούνται (ενεργητικά και παθητικά) σε αναγκαστική εκτέλεση και άλλα, πέρα από τα κατονομαζόμενα στον εκτελεστό τίτλο, πρόσωπα, που καθορίζονται ειδικά και περιοριστικά από το νόμο, όπως είναι λ.χ. οι ταυτιζόμενοι με τον αρχικό δικαιούχο ή υπόχρεο καθολικοί, οιονεί καθολικοί και ειδικοί διάδοχοί του, οι τρίτοι κύριοι και νομείς. Όλα τα ανωτέρω πρόσωπα αποτελούν τα υποκείμενα της αναγκαστικής εκτέλεσης. Πέρα από τα ανωτέρω καθοριζόμενα στον τίτλο ή στον νόμο πρόσωπα, τρίτοι δεν μπορούν να αποτελέσουν υποκείμενα της εκτελεστικής διαδικασίας. Η χορήγηση εξουσιοδότησης στον τρίτο να επισπεύσει αυτός στο όνομά του αναγκαστική εκτέλεση, ως εκούσιος αντιπρόσωπος του φορέα της απαίτησης, δεν συμβιβάζεται με την αυστηρή τυποποίηση και την ασφάλεια της εκτελεστικής διαδικασίας. Δικαιοπρακτική θεμελίωση της νομιμοποίησης προς διενέργεια αναγκαστικής εκτέλεσης θα πρέπει να αποκλειστεί (βλ. Μάζη σε Κεραμέα/Κονδύλη/Νίκα, Ερμηνεία ΚΠολΔ, 2<sup>η</sup> έκδοση, 2021, άρθρο 919, σελ. 123, Νίκα, ΔικΑνΕκ Ι παρ. 20, αρ.1-3, Πανταζόπουλο, Αναγκαστική Εκτέλεση, β' έκδοση, 2022, σελ. 158, ΕφΑθ 3577/2022 ΤΝΠ ΔΣΑ, ΜΠΚω 431/2022 ΝΟΜΟΣ). Ο νόμος, που προβλέπει (επιτρέπει) την, κατ' εξαίρεση, νομιμοποίηση προσώπου τρίτου προς τους φορείς την ουσιαστικής έννομης σχέσης, ως μη δικαιούχου διαδίκου, προσδιορίζει και το περιεχόμενο των παρεχόμενων εξουσιών, το εύρος αυτών, καθώς και τον χαρακτήρα της κατ' εξαίρεση νομιμοποίησης, δηλαδή, αν είναι συντρέχουσα (με την παράλληλη νομιμοποίηση του κατά κανόνα νομιμοποιούμενου) ή αποκλειστική. Τα ανωτέρω δεν μπορεί να τροποποιήσει σύμβαση, που, ενδεχομένως, συνάπτεται μεταξύ του δικαιούχου και του μη δικαιούχου διαδίκου, διότι πρόκειται για διατάξεις αναγκαστικού δικαίου. Η σύμβαση θα περιοριστεί στην αναφορά εκείνων των δικονομικών εξουσιών, που ο νόμος προβλέπει για τον κατ' εξαίρεση νομιμοποιούμενο, ο οποίος επιλέγεται ως τέτοιος, αν φυσικά δεν τον προκαθορίζει δεσμευτικά ο ίδιος ο νόμος. Αν ο ιδρυτικός της κατ' εξαίρεση νομιμοποίησης νόμος έχει κενά αναφορικά με το εύρος των παρεχόμενων στον τρίτο εξουσιών, επιβάλλεται στενή ερμηνεία των σχετικών διατάξεων, για να μην προστίθενται επί πλέον εξουσίες στον τρίτο, είτε με ερμηνεία, είτε με αναλογική εφαρμογή άλλων ρυθμίσεων. Η παραχώρηση εξουσίας σε τρίτο συνιστά εξαίρεση στο δίκαιο της νομιμοποίησης και, ως εξαίρεση, επιβάλλει στενή ερμηνεία και εφαρμογή του κανόνα (ΕφΑθ 3577/2022, ΜΠΚω 431/2022, ό.π.). Εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 1 περ. γ' του Ν. 4354/2015 (ΦΕΚ Α' 176/16.12.2015),

«Διαχείριση των μη εξυπηρετούμενων δανείων, μισθολογικές ρυθμίσεις και άλλες επείγουσες διατάξεις εφαρμογής της συμφωνίας δημοσιονομικών στόχων και διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων», «Τα δικαιώματα που απορρέουν από τις μεταβιβαζόμενες λόγω πώλησης απαιτήσεις δύνανται να ασκούνται μόνο μέσω των εταιριών διαχείρισης της παρούσας παραγράφου. Οι μεταβιβαζόμενες απαιτήσεις από δάνεια και πιστώσεις λογίζονται ως τραπεζικές και μετά τη μεταβίβασή τους, οι εταιρίες διαχείρισης απαιτήσεων ευθύνονται για όλες τις υποχρεώσεις απέναντι στο Δημόσιο και σε τρίτους, οι οποίες βαρύνουν τις εταιρίες απόκτησης απαιτήσεων και απορρέουν από τις μεταβιβαζόμενες απαιτήσεις». Επίσης, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 2 του άνω νόμου 4354/2015, «Οι Εταιρίες Διαχείρισης νομιμοποιούνται, ως μη δικαιούχοι διάδικοι, να ασκήσουν κάθε ένδικο βοήθημα και να προβαίνουν σε κάθε άλλη δικαστική ενέργεια για την είσπραξη των υπό διαχείριση απαιτήσεων, καθώς και να κινούν, παρίστανται ή συμμετέχουν σε προπτωχευτικές διαδικασίες εξυγίανσης, πτωχευτικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, διαδικασίες διευθέτησης οφειλών και ειδικής διαχείρισης των άρθρων 61 επ. του Ν. 4307/2014 (Α' 246). Εφόσον οι Εταιρίες συμμετέχουν σε οποιαδήποτε δίκη με την ιδιότητα του μη δικαιούχου διαδίκου το δεδικασμένο της απόφασης καταλαμβάνει και τον δικαιούχο της απαίτησης». Παράλληλα, με το άρθρο 10 του Ν. 3156/2003 προβλέπεται ειδικότερα ρύθμιση για την τιτλοποίηση απαιτήσεων, που αποτελούν έναν ιδιαίτερα διαδεδομένο τρόπο χρηματοδότησης στην αλλοδαπή καλύπτοντας, κατ' αρχήν, απαιτήσεις από στεγαστικά δάνεια και, στη συνέχεια, πάσης φύσεως επιχειρηματικές απαιτήσεις (π.χ. απαιτήσεις μίας τράπεζας από δάνεια, που αποτελούν μία από τις πλέον διαδεδομένες περιπτώσεις τιτλοποιήσεων διεθνώς). Στην πιο απλή μορφή της, συνίσταται στην εκχώρηση απαιτήσεων από έναν ή περισσότερους τομείς δραστηριότητας μίας εταιρίας προς μια άλλη εταιρία, που έχει ως ειδικό σκοπό την αγορά των εν λόγω απαιτήσεων έναντι τιμήματος. Από το συνδυασμό των διατάξεων των παρ. 1-14 του άρθρου 10 του Ν. 3156/2003 συνάγεται ότι: α) Προκειμένου εμπορικές επιχειρήσεις (πιστωτικά ιδρύματα, αλλά και μεγάλες επιχειρήσεις) να αντλήσουν περισσότερα κεφάλαια για τις χρηματοδοτικές τους ανάγκες προσφεύγουν στον συγκεκριμένο θεσμό μεταβιβάζοντας τις επιχειρηματικές τους απαιτήσεις λόγω πώλησης στις προς τούτο συνιστάμενες εταιρίες ειδικού σκοπού, οι οποίες τις «τιτλοποιούν», ενσωματώνοντας αυτές σε ομολογίες, που εκδίδουν, συγκεκριμένης ονομαστικής αξίας τουλάχιστον 100.000 ευρώ, εκάστη, που, εν συνεχεία, διαθέτουν (με ιδιωτική τοποθέτηση) σε έναν περιορισμένο κύκλο προσώπων όχι άνω των 150, η δε εξόφλησή τους πραγματοποιείται από το προϊόν είσπραξης των επιχειρηματικών απαιτήσεων, που

μεταβιβάζονται ή από δάνεια πιστώσεις ή συμβάσεις παραγώγων χρηματοοικονομικών μέσων, β) Η μεταβίβαση των πιλοποιούμενων απαιτήσεων επέρχεται από την καταχώρηση της σχετικής έγγραφης σύμβασης στο δημόσιο βιβλίο του άρθρου 3 του Ν. 2844/2000, γ) Η είσπραξη και εν γένει διαχείριση των μεταβιβαζόμενων απαιτήσεων μπορεί να ανατίθεται με σύμβαση εντολής/διαχείρισης από την αποκτώσα εταιρεία ειδικού σκοπού, με έγγραφη σύμβαση, σε πιστωτικό ή χρηματοδοτικό ίδρυμα, νομίμως λειτουργούν στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, στον μεταβιβάζοντα ή σε τρίτο (είτε είναι εγγυητής των εν λόγω απαιτήσεων, είτε ήταν επιφορτισμένος με τη διαχείριση ή την είσπραξή τους πριν από τη μεταβίβαση), καταχωρίζεται δε και αυτή η σύμβαση (όπως κάθε μεταβολή) στο παραπάνω δημόσιο βιβλίο, χωρίς ωστόσο ο νόμος (3156/2003) να απονέμει στην εταιρία διαχείρισης την ιδιότητα του, κατ' εξαίρεση, νομιμοποιούμενου διαδίκου (μη δικαιούχου), όπως ρητά πράττει για τις εταιρίες διαχείρισης του Ν. 4354/2015 στο άρθρο 2 παρ. 4 αυτού, δ) Επιτρέπεται η μεταγενέστερη συμφωνία για την αναμεταβίβαση στον μεταβιβάζοντα απαιτήσεων που μεταβιβάστηκαν για σκοπούς πιλοποίησης, για δε τη σημείωση της μεταβολής του δικαιούχου στη συγκεκριμένη περίπτωση, αρκεί η καταχώρηση στο δημόσιο βιβλίο του άνω νόμου, ε) οι εν λόγω συμβάσεις (πιλοποίησης) συντάσσονται σε συγκεκριμένο έντυπο (όπως τούτο περιγράφεται λεπτομερώς στην προμνημονευθείσα ΥΑ 161/2003) (ΑΠ 909/2021, ΕφΑθ 1858/2022, ΕφΑθ 3577/2022, ΤΝΠ ΔΣΑ). Περαιτέρω, το προαναφερόμενο άρθρο 10 (παρ. 16) του Ν. 3156/2003 προβλέπει ότι, επί πιλοποίησης των μεταβιβαζόμενων απαιτήσεων από τράπεζα σε εταιρία ειδικού σκοπού, είναι δυνατόν να ανατεθεί με έγγραφη σύμβαση, η οποία σημειώνεται στο δημόσιο βιβλίο του άρθρου 3 του Ν. 2844/2000, η διαχείριση των μεταβιβαζόμενων απαιτήσεων σε πιστωτικό ή χρηματοδοτικό ίδρυμα, το οποίο, στην περίπτωση, που η εταιρία ειδικού σκοπού (απόκτησης) δεν εδρεύει στην Ελλάδα, πρέπει να είναι εγκατεστημένο στην Ελλάδα. Ειδικότερα, για την άνω σύμβαση διαχείρισης, η οποία, κατά τα εννοιολογικά της στοιχεία, ταυτίζεται με τη σύμβαση εντολής (713 επ. ΑΚ) και αντιπροσώπευσης (211 επ. ΑΚ), από τα οριζόμενα στη διάταξη του άρθρου 10 παρ. 14 του Ν. 3156/2003, συνάγεται ότι η ως άνω εταιρία διαχείρισης ενεργεί πράξεις διαχείρισης ως αντιπρόσωπος και για λογαριασμό της εταιρίας ειδικού σκοπού (απόκτησης). Ο νόμος, στην περίπτωση της μεταβίβασης απαιτήσεων με σκοπό την πιλοποίηση, δεν απονέμει στην εταιρία διαχείρισης (με την οποία συμβάλλεται η εταιρία απόκτησης) την ιδιότητα του μη δικαιούχου ή μη υπόχρεου διαδίκου, έστω και έμμεσα, χωρίς πανηγυρική διατύπωση, ώστε η τελευταία να ασκεί ως μη δικαιούχος διάδικος, κατά παραχώρηση του νομοθέτη, αγωγές και άλλα ένδικα βοηθήματα ενώπιον των δικαστηρίων για τα δικαιώματα της εταιρίας απόκτησης, αιτούμενη έννομη προστασία

στο όνομά της. Με άλλα λόγια, δεν της απονέμει ενεργητική, κατ' εξαίρεση, νομιμοποίηση, αλλά ρυθμίζει απλά τους όρους και το πλαίσιο της εκτέλεσης εξώδικων διαχειριστικών (νομικών ή υλικών) πράξεων, με σκοπό την είσπραξη (για λογαριασμό της εντολέως της, δικαιούχου) των απαιτήσεων από τους οφειλότες. Εξάλλου, με τον Ν. 4354/2015, δεν καταργήθηκε η καθιερωθείσα με το Ν. 3156/2003 δυνατότητα απόκτησης και διαχείρισης επιχειρηματικών δανείων κ.λπ. με τιτλοποίηση, αλλά εξακολούθησε και εξακολουθεί να ισχύει για τις μεταβιβάσεις απαιτήσεων, που γίνονται με τους δικούς του όρους και διαδικασία. Μάλιστα, για να μην υπάρχει σύγχυση για τις εφαρμοζόμενες σε κάθε περίπτωση νομοθετικές ρυθμίσεις, ρητά ορίστηκε στο άρθρο 1 παρ. 1 περ. δ' του Ν. 4354/2015, ότι οι διατάξεις του τελευταίου δεν επηρεάζουν την εφαρμογή των διατάξεων του Ν. 3156/2003. Επομένως, οι διατάξεις του Ν. 4354/2015 και όσα αυτές προβλέπουν για την κατ' εξαίρεση νομιμοποίηση (ως μη δικαιούχων διαδίκων) των εταιριών διαχείρισης δανείων κ.λπ., που αυτός καθιερώνει, δεν εφαρμόζονται επί των εταιριών διαχείρισης του Ν. 3165/2003. Ειδικότερα, τέτοια εξουσία κατ' εξαίρεση νομιμοποίησης μη δικαιούχου διαδίκου, δεν απονέμει στις εταιρίες διαχείρισης απαιτήσεων, που μεταβιβάστηκαν κατά τους όρους του Ν. 3156/2003 (βλ. ΑΠ 822/2022, ΕφΘεσ 494/2022, ΜΠΘεσ 8283/2022, ΤΝΠ ΔΣΑ) και η ρύθμιση του άρθρου 2 παρ. 4 του Ν. 4354/2015 δεν εφαρμόζεται σ' αυτές. Η εταιρία, στην οποία η εταιρία ειδικού σκοπού (απόκτησης με τιτλοποίηση απαιτήσεων) του άρθρου 10 του Ν. 3156/2003 αναθέτει, με σύμβαση εντολής, την διαχείριση των αποκτώμενων απαιτήσεων, δεν έχει οριστεί εκ του νόμου μη δικαιούχος, κατ' εξαίρεση νομιμοποιούμενος, διάδικος, και, επομένως, δεν νομιμοποιείται να ενεργεί διαδικαστικές πράξεις για λογαριασμό της εντολέως της εταιρίας, ούτε η μεταξύ τους σύμβαση και η παροχή πληρεξουσιότητας μπορεί να καθιδρύσει κατ' εξαίρεση νομιμοποίηση, κατά τα προεκτεθέντα. Κατ' ακολουθίαν, διαδικαστική ενέργεια που επιχειρεί για λογαριασμό της εταιρίας ειδικού σκοπού απόκτησης απαιτήσεων, ενεργούμενη από αυτήν είναι απαράδεκτη λόγω έλλειψης νομιμοποίησης (βλ. Αποστολάκη, Ζητήματα από την κατ' εξαίρεση νομιμοποίηση των εταιριών διαχειρίσεως απαιτήσεων από τραπεζικά δάνεια, Επιθεώρηση Ακινήτων 2021. 705-707, ΕφΑθ 3577/2022, ΜΠΚω 431/2022, ό.π.). Τέλος, από τη διάταξη του άρθρου 919 ΚΠολΔ, προσδιορίζεται η έκταση των υποκειμενικών ορίων της εκτελεστότητας όσων προσώπων μετέχουν στη διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης. Ειδικότερα, κατά μεν την περίπτωση 1 του άρθρου 919 ΚΠολΔ, η αναγκαστική εκτέλεση, όταν πρόκειται για δικαστικές και διαιτητικές αποφάσεις, γίνεται υπέρ και κατά των προσώπων, έναντι των οποίων ισχύει το δεδικασμένο, καθώς και κατά των

προσώπων εκείνων, τα οποία απέκτησαν τη νομή ή την κατοχή του επιδικίου πράγματος, κατά τη διάρκεια της δίκης ή μετά το τέλος της, κατά δε την περίπτωση 2 του ίδιου άρθρου, που αφορά σε όλους τους άλλους εκτελεστούς τίτλους (πλην των αποφάσεων), η αναγκαστική εκτέλεση γίνεται υπέρ των δικαιούχων και κατά των υποχρέων, που αναφέρονται σε αυτούς, υπέρ και κατά των προσώπων, τα οποία αναφέρονται στα άρθρα 325 έως 327 ΚΠολΔ, καθώς και κατά των προσώπων, τα οποία απέκτησαν τη νομή ή την κατοχή του πράγματος μετά τη σύνταξη του εγγράφου ή την έκδοση του τίτλου (βλ. και ΕφΑθ 1858/2022, ό.π.).

Με το δεύτερο λόγο της ανακοπής, η ανακόπτουσα διατείνεται ότι είναι άκυρες οι προσβαλλόμενες πράξεις αναγκαστικής εκτέλεσης, διότι η καθ' ης δεν νομιμοποιείτο ενεργητικά να τις επιχειρήσει, καθώς η μεταβίβαση της ένδικης απαίτησης έγινε στο πλαίσιο πηλοποίησης απαιτήσεων βάσει του ν. 3156/2003, το άρθρο 10 του οποίου δεν επιτρέπει στις προβλεπόμενες σε αυτό εταιρείες διαχείρισης να επιχειρούν δικαστικές ενέργειες στο όνομα της αποκτώσας εταιρείας εναντίον των οφειλετών για την είσπραξη των απαιτήσεων αυτών. Ότι αντιθέτως η δυνατότητα δικαστικής δίωξης των οφειλετών από τις διαχειρίστριες εταιρείες των μεταβιβασθεισών απαιτήσεων, προβλέπεται μόνο από τις διατάξεις του ν. 4354/2015 (άρθρο 2), ο οποίος ωστόσο δεν εφαρμόζεται εν προκειμένω, αφού η ένδικη μεταβίβαση διέπεται μόνο από τα άρθρα 10 και 14 του ν. 31 56/2003. Με το ως άνω περιεχόμενο ο υπό κρίση λόγος της ανακοπής είναι παραδεκτός και νόμιμος, ως στηριζόμενος στις διαλαμβανόμενες στην ανωτέρω μείζονα σκέψη διατάξεις και πρέπει επομένως να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική του βασιμότητα.

Από όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα, που οι διάδικοι επικαλέστηκαν και νόμιμα προσκόμισαν, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα: Δυνάμει της υπ' αριθμ.

έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας της δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών, με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών,

, η καθ' ης η ανακοπή, ως διαχειρίστρια των απαιτήσεων της δικαιούχου αλλοδαπής εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «

», επέβαλε αναγκαστική κατάσχεση σε βάρος της ανακόπτουσας με εκτελεστό τίτλο την υπ' αριθμ. διαταγή πληρωμής της

Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, ακριβές φωτοτυπικό αντίγραφο του υπ' αριθμ.

πρώτου (α') απογράφου εκτελεστού της οποίας, κοινοποίησε η καθ' ης στην ανακόπτουσα μετά της από 16.12.2021 επιταγής προς πληρωμή, για την ικανοποίηση απαίτησης ισόποσης σε ευρώ 1.458.127,25 ελβετικών φράγκων, με

την επίσημη ισοτιμία ευρώ/ελβετικού φράγκου κατά την ημέρα της καταβολής, πλέον τόκων και εξόδων. Ειδικότερα, η ανωτέρω κατάσχεση επιβλήθηκε επί μιας οριζόντιας

ιδιοκτησίας του πρώτου υπέρ του ισογείου ορόφου μιας οικοδομής, κειμένης στο



Δήμο , επί της , ημέρα δε διενέργειας του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού ορίστηκε η 16.12.2022. Η απαίτηση η οποία επιδικάστηκε με την υπ' αριθμ. διαταγή πληρωμής της Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, σε βάρος της ανακόπτουσας και υπέρ της αιτούσας ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «  
» και το διακριτικό τίτλο «| », μεταβιβάστηκε, δυνάμει της από 13.07.2020 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων, περίληψη της οποίας καταχωρήθηκε νόμιμα στα δημόσια βιβλία του άρθρου 3 Ν. 2844/2000 του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών, αρχικά με αριθμ. πρωτ. στον Τόμο με αύξοντα αριθμό και στη συνέχεια ως ορθή επανάληψη, με αριθμ. πρωτ. , στον τόμο με αύξοντα αριθμ. , από την τελευταία στην αλλοδαπή εταιρεία ειδικού σκοπού με την επωνυμία «  
» με έδρα το , αριθμός μητρώου , μέσω τιτλοποίησης απαιτήσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 10 και 14 παρ. 13 του ν. 3156/2003, καθιστάμενη η τελευταία δικαιούχος των απαιτήσεων ως ειδικός διάδοχος της μεταβιβάζουσας Τράπεζας. Στη συνέχεια, δυνάμει της από 13.04.2021 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων, περίληψη της οποίας καταχωρήθηκε νόμιμα στα δημόσια βιβλία του άρθρου 3 Ν. 2844/2000 του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών, με αριθμ. πρωτ. στον Τόμο με αύξοντα αριθμό , η ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «  
» και το διακριτικό τίτλο « », απέκτησε από την αλλοδαπή εταιρεία ειδικού σκοπού με την επωνυμία « » με έδρα το , αριθμός μητρώου , την επίδικη απαίτηση. Στη συνέχεια, δυνάμει της από 25.05.2021 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων, περίληψη της οποίας καταχωρήθηκε νόμιμα στα δημόσια βιβλία του άρθρου 3 Ν. 2844/2000 του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών, αρχικά με αριθμ. πρωτ. στον Τόμο με αύξοντα αριθμό , η επίδικη απαίτηση μεταβιβάστηκε από την ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «  
» και το διακριτικό τίτλο «| » στην αλλοδαπή εταιρεία ειδικού σκοπού με την επωνυμία « », που εδρεύει στο , αριθμός μητρώου . Περαιτέρω, δυνάμει της από 25.05.2021 σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων, σύμφωνα με το ν. 3156/2003, περίληψη της οποίας καταχωρήθηκε νόμιμα στα δημόσια βιβλία του άρθρου 3 Ν. 2844/2000 του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών, αρχικά με αριθμ. πρωτ. στον Τόμο με αύξοντα αριθμό , μεταξύ της ανωτέρω δικαιούχου και της διαχειρίστριας εταιρείας με την επωνυμία «



εταιρεία διαχείρισης του άρθρου 10 ν. 3156/2003 αναλαμβάνει με σύμβαση εντολής τη διαχείριση των αποκτώμενων απαιτήσεων χωρίς, όπως προειπώθηκε, να έχει ορισθεί εκ του νόμου μη δικαιούχος, κατ' εξαίρεση νομιμοποιούμενος, διάδικος και επομένως δεν νομιμοποιείται να ενεργεί διαδικαστικές πράξεις για λογαριασμό της εντολέως της εταιρείας, ούτε η μεταξύ τους σύμβαση και η παροχή πληρεξουσιότητας μπορεί να καθιερύσει κατ' εξαίρεση νομιμοποίηση. Πρόκειται για διαφορετικές νομοθετικές ρυθμίσεις που εξακολουθούν και ισχύουν παράλληλα για τις μεταβιβάσεις απαιτήσεων που γίνονται με τους δικούς τους όρους και διαδικασία. Με το ν. 4354/2015 δεν καταργήθηκε η καθιερωθείσα με το ν. 3156/2003 δυνατότητα απόκτησης και διαχείρισης επιχειρηματικών δανείων κ.λπ. με πιλοποίηση, αλλά συνεχίζει ισχύουσα παράλληλα με το δικό της όμως νομοθετικό πλαίσιο. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η καθ' ης η ανακοπή ανώνυμη εταιρεία στερείται ενεργητικής νομιμοποίησης για την επίσπευση σε βάρος του ανακόπτοντος πράξεων αναγκαστικής εκτέλεσης και επομένως ο ως άνω λόγος της ανακοπής κρίνεται ως βάσιμος στην ουσία του.

Ενόψει των ανωτέρω, πρέπει, κατά παραδοχή του ανωτέρω λόγου της ανακοπής και παρελκομένης της έρευνας των λοιπών λόγων της ανακοπής, οι οποίοι καθίστανται πλέον άνευ αντικειμένου, εφόσον κατατείνουν στην ακύρωση των ίδιων πράξεων εκτέλεσης (βλ. ΑΠ 1054/1999 ΕΛΛΔνη 40.1540, ΕφΑθ 1294/2009 ΕΛΛΔνη 52.190, ΕφΘεσ 2292/2006 ΧρίΔ 2007.156, ΕφΑθ 5824/2001 ΕΛΛΔνη 43.185, ΕφΑθ 260/2001 ΕΛΛΔνη 42.1372), να γίνει δεκτή η κρινόμενη ανακοπή και ως βάσιμη κατ' ουσίαν και να ακυρωθούν οι προσβαλλόμενες: α) από 16.12.2021 επιταγή προς πληρωμή, που συντάχθηκε κάτω από αντίγραφο του πρώτου εκτελεστού απογράφου της υπ' αριθμ. διαταγής πληρωμής της Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και β) υπ' αριθμ. έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας καθώς και υπ' αριθμ. απόσπασμα κατασχετήριας έκθεσης του Δικαστικού Επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών, με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών, . Τέλος, πρέπει, η δικαστική δαπάνη να συμψηφισθεί στο σύνολό της μεταξύ των διαδίκων, λόγω του ότι η ερμηνεία των εφαρμοσθέντων κανόνων δικαίου υπήρξε ιδιαίτερος δυσχερής (άρθρο 179 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την ανακοπή.

ΑΚΥΡΩΝΕΙ α) την από 16.12.2021 επιταγή προς πληρωμή, που συντάχθηκε κάτω από αντίγραφο του πρώτου εκτελεστού απογράφου της υπ' αριθμ.

διαταγής πληρωμής της Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και β) την υπ' αριθμ. έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας

καθώς και το υπ' αριθμ. απόσπασμα κατασχετήριας έκθεσης του Δικαστικού Επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών, με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών,

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τα δικαστικά έξοδα ανάμεσα στους διαδίκους, στο σύνολό τους.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Αθήνα, στις 15/11/2022, χωρίς να είναι παρόντες οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ